

Mussolini proslavlja vojno - 19 narodov izreklo svarilo

EDINO VOJNA PRIVEDE ČLOVEŠTVO DO PRAVE PLEMENITOSTI PO MNENJU MUSSOLINIJA. — PACIFIZEM NI DRUGEGA KAKOR ZNAK STRAHOPETNOSTI. — FAŠIZEM ZAHTEVA EKSPANZIJO NARODA.

Rim, Italija. — V četrtek je izšel v listu Popolo d'Italia v Milanu članek pod naslovom "Politična in socialna doktrina", ki ga je spisal diktator Mussolini. V njem je pisec zopet jasno pokazal cilje in težnje fašizma in dokazal, da sta si mir in fašizem dva neizprosna sovražnika. S tem članekom je tudi pokazal, da ni bilo Mussolinijevo govorjenje zadnje čase o miru nič drugega kakor sama hinavščina.

V članku, ki je namenjen v prvi vrsti nemškemu fašizmu, pravi pisec med drugim: "... fašizem ne verjame niti v možnost, niti v korist stalnega miru in odklanja pacifizem kot znamenje strahopetnosti in bojazni pred napori. Edino vojna povzdigne človeško energijo do najvišje napetosti in vtisne znamenje plemenitosti na ljudstva, ki imajo dovolj poguma, da se ji postavijo nasproti."

"Fašizem tudi prepoji duše posameznikov s protipacifištnim duhom," nadaljuje Mussolini. "Načelo fašista 'Ni mi ni mar, kaj se zgodi,' je del filozofije, je nauk in pouk o spopadu in z njim se sprejema vsak riziko. To načelo je značilno za novodobnega Italijana."

Tudi na demokracijo se je Mussolini spravljal in jo imenoval tiransko, češ, da ima režim brez kralja, pa vendar ima celo število kraljev, kar je bolj pogubonosno, kakor more biti en sam kralj, če bi bil tudi tiran.

"Fašistična država ni drugega kakor moč volje. V fašistični doktrini ni ideja imperija samo teritorialni, vojaški in trgovski izraz, marveč pomeni teritorialno in moralno ekspanzijo. Pomeni ekspanzijo naroda in dokaz življenjske sile."

ŽUPAN SPODIL VETERANE

Johnstown, Pa. — Deloma s pomočjo svojega gladkega jezika, deloma s svojimi krepkimi pestmi, je tukajšnji župan McCloskey dosegel, da se je armada veteranov, močna kakih 9000 mož, odločila, da odide iz mesta in se vsak vrne na svoj dom. V četrtek so bili pripravljeni vlaki, ki so bili pripravljeni zahtevali celo bonusa v razne kraje širom dežele. — Župan je sprva sam povabil veterane, naj se vseli v njegovem mestu. Ko pa je uvidel, da bo ta armada za mesto vendarle preveliko breme in da se tudi ne more poskrbeti za njo v zdravstvenem ozirju, ter je nevarnost, da izbruhnejo bolezni, je župan dal znati svojim "gostom", da niso več zaželeni. Ko so nekateri pričeli ugovarjati, je zagrozil, da jih bo lastnoročno pometal ven, in v dokaz, da to resno misli, je nekemu izzivalno dal čutiti svojo moč s pestjo v čeljust.

SVARILO PRED SPOPADOM

19 ameriških republik svari Bolivijo in Paragvaj, da se ne spustite v medsebojne sovražnosti.

Washington, D. C. — Z ozirom na to, da se razmerje med južnoameriškima državama Bolivijo in Paragvaj čimdalje bolj poostruje in da takorekoč vlada med njima že pravo vojno stanje, se je tema dvema državama pretaklo sredi uradno izročila spomenica, ki jo je v imenu svojih vlad podpisalo 19 tukajšnjih poslaničkov ameriških držav. V tej spomenici pozivljajo ameriške republike vladi obeh držav, naj takoj prenehate s sovražnostmi, ki so nastale iz spora glede pokrajine Čako.

Dalje se izjavlja v spomenici, da podpisane republike ne bodo priznale nikake teritorialne spremembe, ki se ni dosegla mirnim potom, niti ne teritorialne pridobitve, do katere bi se prišlo s silo ali z orožjem.

Kako je situacija v obeh omenjenih državah resna, se vidi iz poročil, ki govorijo o vojaški mobilizaciji, katera se izvaja z mrzlično naglico. V Paragvaj se je javilo na tisoče prostovoljcev, med temi celo več sto žensk od najvišjih do najnižjih slojev, ki zahtevajo, da se jih pošlje na ravnost v bojno linijo. Na ugovor vojaških oblasti, da je v divjih pokrajinah celo za moške bojevanje prenaporno, se ženske ne udao in trdijo, da imajo enako pravico služiti v vojni kakor moški. Iz tega se razvidi, s kakim sovraštvom je prebivalstvo prepojeno do sosednje države.

Bolivija se pa enako pripravlja, da pošlje v sporno ozemlje Čako v najkrajšem času močno armado. V par dneh bo imela tamkaj nad 11,000 mož.

ŠE OBISKI

Poleg številnih drugih delegatov, katerih imena smo navedli že včeraj, so nas obiskali še sledeči: Mr. in Mrs. Frank Jerich iz Ely, Minn., ter Mrs. Mary Shepel, tudi iz Ely, Minn., ki so si ogledali našo tiskarno. V četrtek jutro pa so se podali še na ameriške Brezje v Lemont in zvečer so odpovali nazaj proti domu v Minnesoto. Vsem srečno pot in o priliki na zopetno svidenje!

"MOKER" KANDIDAT ZMAGAL

St. Louis, Mo. — Pri primarnih volitvah za senatorja sta na obeh listah, demokratiški in republikanski, dosegla odločilno večino glasov dva kandidata, ki stojita odločno na "mokrem" stališču, namreč B. C. Clark in H. W. Kiel.

NI TAKO NEVARNO

Mož, kateremu grozi ogromno kladivo, je Ch. H. Hatton iz Wichita, Kans., ki je bil nedavno izvoljen predsednikom nekega mednarodnega literarnega kluba v Los Angeles. Dekle, ki se s kladivom muči, je pa Miss Betty Clark, ki je dobila od kluba prvo nagrado v literarnem kontestu.

DELNICE POSKOČILE

Nenavadna živahnost se pojavila na delniški borzi.

New York, N. Y. — Že koncem prejšnjega tedna se je opazovala živahnost na tukajšnji delniški borzi. Ta teden se je pa še večala ta živahnost od dne do dne in v četrtek je bilo trgovanje tako živo, kakoršnega borza že ne pomni odkar so izginila leta blagostanja, od leta 1929. Cena skoraj vseh delnic je znatno zvišnila navzgor in nakupovanje se je vršilo s tako hitrostjo, da je "ticker" včasih zaostajal za več minut.

IZPREMEMBA V HOOVERJEVEM KABINETU

Washington, D. C. — Iz Bele hiše je v sredo prišlo obvestilo, da je dosedanji trgovinski tajnik R. P. Lamont iz Chicago resigniral od svojega mesta, in da je na njegov prostor imenovan R. D. Chapin, avtomobilski industrijalec iz Detroita. Lamont je resigniral, ker namerava stopiti v privatno trgovino.

BORAH IZRAŽA MNENJE

Minneapolis, Minn. — Senator Borah iz Idaho je v sredo imel v tukajšnjem mestu govor, v katerem se je izrazil, da ste splošna razorožitev in razveljavljanje vojnih dolgov dve stvari, kateri boste svet zopet spravili na noge. Nikakor pa ne sme Amerika prej misliti na odpuščanje vojnih dolgov, predno se Evropa ne odloči za splošno razorožitev.

KRIŽEM SVETA

— London, Anglija. — V sredo je prispel semkaj novi italijanski poslanik D. Grandi, bivši italijanski zun. minister. Uradno bo predstavljen angleškemu kralju prihodnji tork.

— Chicago, Ill. — Kako vladni upravitelji pomagajo razdevati premoženje podjetja, ki pride v konkurz, se dobro kaže pri tukajšnji nadulni železnici. Vsak od upraviteljev je namreč upravičen do mesečne stalne plače \$2000.

— Rim, Italija. — Celotno italijansko bojno brodovje, ki je nameščeno v Sredozemskem morju, bo imelo velike vojaške vaje, ki bodo trajale več dni in se bodo vršile med Sicilijo in obrežjem Tripolisa.

— Berlin, Nemčija. — Tukajšnji uradni organ fašistične stranke zahteva od vlade, da se z ozirom na ponavljajoče politične spopade obnovi vojaška diktatura, da se razpusti komunistična stranka in da se fašistične čete postavijo v javno službo.

NAŠ ROJAK IMEL SMOLO

Joliet, Ill. — Nesrečen dan je bil pretekli tork za našega rojaka Geo. Stonicha. Stal je zvečer na pragu svoje trgovine na 815 No. Chicago St., ko pridejo štirje moški, se ustavijo pred trgovino in si ogledujejo stvari v oknu. Eden od njih ga vpraša: "Ali imate kaj dobrih čevljev?" — na kar jih Mr. Stonich povabi v prodajalno, da jim razkaže, da res ima dobre čevlje. Komaj pa so vstopili, potegne eden možakarjev revolver in Mr. Stonich je moral lepo mirnovati. Med tem so pa drugi trije "kupovali" po prodajalni. Prijelo se jih je 15 sraja, dve obleki, tri ducate nogovice, dva ducata ovratnice in 12 ducatov žepnih robčkov. Za svoj trud so si iz blagajne še izplačali \$5 ter se poslovili. — V sredo zjutraj je Mr. Stonich zopet stal pred svojo trgovino in zopet se mu približala neki moški, ki ga vpraša: "Ali imate kaj dobrih čevljev?" Mr. Stonichu je to vprašanje zbudilo živ spomin na dogodek prejšnjega dne in stekel je k telefonu. Prihitela je policija, ki je pa dognala, da je imel tisti možakar res namen, da kupi čevlje. Šel pa jih je potem drugam kupit.

NAGLOMA JE ZBOLELA

So. Chicago, Ill. — V četrtek, 11. tega meseca, je nagloma in nevarno zbolela dobro poznana in vseskozi delavna deklica Miss Jennie Špan. Takoj je bila odpeljana v Jackson park bolnico, kjer je bila tudi takoj operirana na slepiču. Omenjena je glavna odbornica Jugoslovanske žene in podpredsednica društva Marije C. Spoč. št. 80 KSKJ. Operacija se je posrečila in če ne bo potem ne bodo podjetja nadlegovali. Kmalu za njimi pa so prišli pravi srhaški agenti, ki so zaplenili vse, kar so v poslopju našli.

Iz Jugoslavije.

ŽELJA PO PLANINSKIH CVETKAH BI KMALU POVZROČILA SMRTNO NESREČO. — STRELA ZANETILA POŽAR NA DOLENJSKEM. — SMRTNA KOSA. — RAZNE NOVICE, NESREČE IN DRUGE VESTI IZ JUGOSLAVIJE.

Huda planinska nesreča na Ratitovcu

Iz Škofje Loke poročajo, da se je v soboto, 16. julija, v skalnatih pečinah Ratitovca pripetila huda planinska nesreča, ki bi kmalu zahtevala človeško življenje. — Že v petek, 15. julija zvečer sta se dva Škofjeločana, sin brivskega pomočnika Franc Vraničar in njegov prijatelj, žagar Jože Hafner s Trate, po domače Štibernikov, odpravila na planinsko turo Ratitovec. V Česnjicah sta prenočila in da do sežeta Ratitovec pred solnim vzhodom, sta se zelo zgodaj odpravila iz Česnjice in srečno prišla do vrha. Po kratkem odpočinku pri koči ju je zvalila želja po planinskem cvetju v okoliško skalovje. — Po kratkem odpočinku pri koči ju je zvalila želja po planinskem cvetju v okoliško skalovje.

Velik vlom

V začetku meseca julija je bil v Litiji izvršen velik vlom in sicer v modni atelje krojaškega mojstra Leoolda Knolla, ki ima svojo delavnico v Hribarjevi hiši. Neznani vlomilci so odnesli 8 do 10 oblek vrednih nad 6000 Din in precej gotovine.

Nesreča v tovarni

V tovarni v Rušah na Štajerskem se je težko ponesrečil kemični inž. Viljem Frings. Ko je stal ob kotlu, kjer so kuhali taninski ekstrakt, je naenkrat bruhnila iz kotla para in vrela brozga. Naglo je odskočil in se pri tem zadel v tram tako hudo, da je padel pod oder ob kotlu in tedaj je v kotlu drugič skopelo in vrela brozga je nesrečnega oparila po vsem telesu.

Smrtna kosa

V Celju je umrla Katarina Berginčeva, vdova po sodnem poduradniku, stara 64 let. — V Ljubljani je umrl Janez Vehar, faktor Blasnikove tiskarne, star 52 let. — V Kranju je umrla Josipina Pučnik, rojena Herman, stara 73 let.

Velik požar radi strele

Novo mesto, 19. julija. — Včeraj, ko se je vreme pripravljal na hudo uro, je udarila strela v skedenj posestnika Jankoviča v Srečju pri Šmarjeti. V nekaj trenutkih so silni plameni uničili cel skedenj, v katerem je bilo mnogo sene in nekaj voz rži. Radi močnega vetra se je požar razširil še na druga gospodarska poslopja, katera je tudi popolnoma uničil. Radi velike vročine je opeka na stanovanjski hiši popokala in vnela se je tudi streha, pa se je včasem in gasilcem iz Šmarje v Grmovelj posrečilo, da so ogenj omejili. Ogenj se je že prijemal gospodarskega poslopja sosedja Kirna, kar so pa gasilci pravočasno opazili. — Jankoviču je poleg gospodarskih poslopjij ogenj uničil žito, krmo, slamoreznic in ostalo poljsko in gospodarsko orodje ter sode in kakih 20 hl vina.

Mrtvega so potegnili iz Save

Nižje Hrastnika so potegnili mrtvega iz Save 66letnega Jerneja Kranjca, hlapca pri Bauerheimu. Najbrže se mu je zmečalo, da je skočil v vodo in utonil.

Povozil ga je

V Predtrgu pri Radovljici je neki nepreviden ljubljanski avtomobilist povozil sedemletnega posestnikovega sina Janeza Vidica. Fant je nevarno pobit na glavi in ima zlomljeno nogo.

Katoliški Slovenci oglašajte svoje prireditve v "Amerikanskem Slovencu"

Izvoz opija

Po podatkih ministerstva za industrijo in trgovino so izvozili iz Jugoslavije leta 1931 23,349 kilogramov opija. Največ so ga izvozili v Ameriko, namreč 19,989 kg, v Francijo 3110 kg in v Nemčijo 250 kg.

Nov rektor ljubljanskega vseučilišča

Na seji vseučiliškega sveta v Ljubljani meseca junija je bil izvoljen za novega rektorja ljubljanskega vseučilišča za prihodnji dve leti prof. dr. Matija Slavič.

Velik vlom

V začetku meseca julija je bil v Litiji izvršen velik vlom in sicer v modni atelje krojaškega mojstra Leoolda Knolla, ki ima svojo delavnico v Hribarjevi hiši. Neznani vlomilci so odnesli 8 do 10 oblek vrednih nad 6000 Din in precej gotovine.

Nesreča v tovarni

V tovarni v Rušah na Štajerskem se je težko ponesrečil kemični inž. Viljem Frings. Ko je stal ob kotlu, kjer so kuhali taninski ekstrakt, je naenkrat bruhnila iz kotla para in vrela brozga. Naglo je odskočil in se pri tem zadel v tram tako hudo, da je padel pod oder ob kotlu in tedaj je v kotlu drugič skopelo in vrela brozga je nesrečnega oparila po vsem telesu.

Smrtna kosa

V Celju je umrla Katarina Berginčeva, vdova po sodnem poduradniku, stara 64 let. — V Ljubljani je umrl Janez Vehar, faktor Blasnikove tiskarne, star 52 let. — V Kranju je umrla Josipina Pučnik, rojena Herman, stara 73 let.

Velik požar radi strele

Novo mesto, 19. julija. — Včeraj, ko se je vreme pripravljal na hudo uro, je udarila strela v skedenj posestnika Jankoviča v Srečju pri Šmarjeti. V nekaj trenutkih so silni plameni uničili cel skedenj, v katerem je bilo mnogo sene in nekaj voz rži. Radi močnega vetra se je požar razširil še na druga gospodarska poslopja, katera je tudi popolnoma uničil. Radi velike vročine je opeka na stanovanjski hiši popokala in vnela se je tudi streha, pa se je včasem in gasilcem iz Šmarje v Grmovelj posrečilo, da so ogenj omejili. Ogenj se je že prijemal gospodarskega poslopja sosedja Kirna, kar so pa gasilci pravočasno opazili. — Jankoviču je poleg gospodarskih poslopjij ogenj uničil žito, krmo, slamoreznic in ostalo poljsko in gospodarsko orodje ter sode in kakih 20 hl vina.

Mrtvega so potegnili iz Save

Nižje Hrastnika so potegnili mrtvega iz Save 66letnega Jerneja Kranjca, hlapca pri Bauerheimu. Najbrže se mu je zmečalo, da je skočil v vodo in utonil.

Povozil ga je

V Predtrgu pri Radovljici je neki nepreviden ljubljanski avtomobilist povozil sedemletnega posestnikovega sina Janeza Vidica. Fant je nevarno pobit na glavi in ima zlomljeno nogo.

Katoliški Slovenci oglašajte svoje prireditve v "Amerikanskem Slovencu"

AMERIKANSKI SLOVENE

Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki. The first and the Oldest Slovene Newspaper in America. Ustanovljen leta 1891. Established 1891.

Izhaja vsak dan razen nedelj, ponedeljkov in dnevo po praznikih. Issued daily, except Sunday, Monday and the day after holidays.

Izdaja in tiska: EDINOST PUBLISHING CO. Naslov uredništva in uprave: 1849 W. 22nd St., Chicago, Ill. Phone: CANAL 5544. Published By: EDINOST PUBLISHING CO. Address of publication office: 1849 W. 22nd St., Chicago, Ill. Telefon CANAL 5544

Naročnina:	Subscription:
Za celo leto \$5.00	For one year \$5.00
Za pol leta 2.50	For half a year 2.50
Za četrt leta 1.50	For three months 1.50
Za Chicago, Kanado in Evropo:	Chicago, Canada and Europe:
Za celo leto \$6.00	For one year \$6.00
Za pol leta 3.00	For half a year 3.00
Za četrt leta 1.75	For three months 1.75

Dopisi važnega pomena za hitro objavo morajo biti doposlani na uredništvo vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list. — Za zadnjo številko v tednu je čas do četrta dopoldne. — Na dopise brez podpisa se ne ozira. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

POZOR! — Številka poleg vašega naslova na listu znači, do kdaj imate list plačan. Obnavljajte naročnino točno, ker s tem veliko pomagata listu.

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

Trst - slovensko mesto

Naravna slovenska luka je Trst, saj govore okoli in okoli njega, pa tudi v njem samem, slovensko. Naša je vsa okolica: Skedenj, Sv. Ana, Farnet, Sv. Ivan, Rojan, Barkovlje, Prosek s Kontoveljem in Sv. Križem ter Opčina z Bazovico, nam tako žalostnega spomina.

Polakomnil se je tujec tega bisera slovenske zemlje in ga ukenil v verige, da mora ljudstvo naše tod molčati in trpeti ne le telesne, ampak še bolj duševne muke.

Pa prihaja masčevanje od onih, ki so prinesli Trstu "osvojenost". Vedno in povsod prikrajšujejo mesto in mu jemljejo pravico, staro, pridobljeno v dneh blagostanja in veličine. Zato Trst propada, propada po zaslugi onih, ki vodijo pošasten pohlep po tujem blagu, ki teptajo vse naravne človeške pravice, ki odrekajo pravico besede vsem, ki niso njih rodu.

Pogled na to mesto z 250.000 prebivalci, ki je bilo pred svetovno vojno največje slovensko mesto, je od vseh strani očarujoč. Le malo mest je tako slikovitih in zanimivih kot Trst. Če se pripelješ do njega po morju, ga sicer ne zazreš v njegovi celoti, le ladje, katerih je pa vedno manj, in ribiški čolni ti povedo, da plovec v pristan. Prav posebno lep je pa pogled na mesto in pristanišče, ako se na nju ozreš z Opčin. Zlasti zvečer je ta pogled tako krasen in očarujoč, da je že marsikdo vzkliznil: "Se Vezuv manjka, pa bi imeli pred seboj Neapelj!"

Mnogo se je izpremenilo v zadnjih letih v Trstu. Veliko hiš so podrli in na njih mestih postavili palače, vse ceste so popravili, trdnjavo Slovencev, naš Narodni dom, so nam uničili, zgradili so velik svetilnik — spomin zmage, posebno proslavili tržaškega mučenika Battistija, toda kljub vsemu Trst propada. Uničile ga bodo razne italijanske luke in Tržačani sami so v skrbah, kakšen bo konec! Upanje imajo na države Podonavja, toda že sedaj je jasno, da ne bo mogel Trst konkurirati z rumunskimi interesi Podonavja in Balkanu. Vendar je njih nacionalni šovinizem večji kot pametni razlogi.

Pred svetovno vojno je bil Trst edina velika luka velike države, zato je prospeval in procvital. V njem so že od nekdaj imeli Slovenci mnogo veljave, saj je skrbel od leta 1805 do leta 1868 tamkaj za mir in red slovenski okoliški bataljon. Vojaki te straže so imeli svojo narodno nošo, kratke, široke hlače, ki se je v narodu ohranila še dolgo let. Popolnoma so zginili z glav "frkindeži", to so bile kape vidrovke, in pa dragoceni, celotno spleteni slamniki, ki so jih nosili poleti. Splah je bila tržaška narodna noša kaj lepa. Izredno zanimiv je bil nastop tržaških okoliških Slovencev in Slovenk ob nedeljah in praznikih, ko so prišli ob sedmih v stolnico sv. Justa, kjer je bila slovenska pridiga. Po službi božji so nekako veličastno in samozavestno stopali po mestu, da se jih tujci niso mogli dovolj nagledati. Ti nastopi so spadal med posebne tržaške zanimivosti.

Sedaj Trst propada in izumira, vstal in živel pa bo, ko ga bodo varovali spomeniki naših žrtve svete ljubezni slovenske, junakov Bidovec, Gortana, Marušiča, Miloša in Valenčiča!

O DANAŠNJIH ČASIH IN ŠE KAJ DRUGEGA

Eveleth. Minn. Ker mi je ravno naročnina za A. S. pred kratkem potekla, vam tukaj pošiljam za kratko dobo nekaj denarja, ker nočem biti brez Amer. Slovence. Upam, da se časi že vendar enkrat zasujejo, da bom potem lahko plačal list za celo leto naprej.

Sedaj sem imel že precej časa takojmenovane "Hooverjeve počitnice", zato sem se pa podal nekoliko na farme v državo Wisconsin, da tam obiščem svojega brata. Opazil sem, kar sem pa že tudi sam poprej vedel, da je na farmah vedno veliko dela, le to je škoda, da ni tudi denarja. Hvala Bogu, poljski pridelki prav dobro izgledajo in v božji naravi se ne pozna nikakoli depresija, vsaj ne povsod. Zato je pa več kot očitno, da depresije ni kriva narava, ampak da mora biti pri tem pač le z ljudmi nekaj "wrong". — Ko sem preživel dneve na farmah, sem se navzlic dosti svežega zraka, Toplega solnca pa toliko, da če bi ga bilo mogoče spraviti v kako shrambo za zimo, bi imel za celo zimo dovolj te toplote.

V nedeljo zvečer 31. julija sem jo srečno brez vsakih nezdod primahal spet domov na Eveleth. Bratu na farmah se pa prav lepo zahvaljujem za lepo postrežbo, katere sem bil deležen pri njemu. Prav dobro smo se imeli, le dolgočas mi je bil po družini in pa po slovenskem časopisju, ker na farmah, kakor morda marsikateri, ne nimajo finančnega ministrstva niti toliko v svoji oblasti, da bi imeli več slovenskih časopisov. — Po kratkem razgovoru s svojo družino, vzamem v roke slovenske časopise, da pogledam, kaj se je vse med mojim odsotnostjo zgodilo po slovenskih naselbinah med našim narodom. Preberem to in ono in v Amer. Slovence št. 142 naletim na odpis iz Eveletha. V tem dopisu se Mrs. Pepa Rozinka kar brez vsakega vzroka zadržuje v mene spodaj podpisane in tudi v moji soprog. Vse to pa radi igre "Domen". Išče in išče neke pike tam, kjer je ne more najti in jo tudi ne bo našla, kar po tej poti, katero je ona ubrala, ne pride nikamor naprej.

Naj tukaj omenim, da se sam za svojo osebo prav nerad vtikam v javnost, a se mi zdi, da je to moja dolžnost, da njemu dopisu primerno odgovorim. — Tukaj smo namreč ustanovili dramatični klub. — Pa je že tako med našim narodom, da kakor hitro želi kdo

da narod združi, se že pokažejo razdirači, ki jim ni za drugo, kakor da se vse skupaj spet razdere. To je menda tudi cilj omenjene, kar se ji pa, vsaj upamo, ne bo posrečilo.

V omenjenem dopisu namreč piše, da v igri "Domen" ni Domnov klobuk na Domnovi glavi prav stal in da bi ne smel imeti peresa. Zares, prav smešna kritika. — Nadalje se tudi omenjena zadržuje v moji soprog in piše, da če bi bil pokojni Father Leskovec z njo, kot organizator na cerkvenem koru zadovoljen, da bi potem ne vzel drugega organizatorja. — Da torej ne bo kdo Pepo Rozinko napačno razumel in verjel njeni laži, moram povedati resnico, da je Mrs. Prebilič samo pustila orglanje in vodstvo petja, predno smo se podali v staro domovino na obisk. Povem pa, da je pokojnemu Fathru Leskovecu 60 dni naprej naznanila, da bo pustila to službo. Samo po sebi se razume, da naša slovenska cerkev na Evelethu ni mogla biti brez organista, ne brez pevovodje in ne brez petja, zato je moral pokojni Father Leskovec najeti drugo osebo, in ker ni noben človek na svojem mestu nenadomestljiv, se je tudi tukaj dobil naslednik, ki je prevzel vodstvo petja in orglanje. — Tebi, Pepa Rozinka, pa povem, da ti ne veš, da je Mrs. Prebilič izučena in izkušena pianistka in organistinja. Učila se je pri dobro znani učiteljici Miss Ther. Lynn, ki je večletna organistinja v Duluthu v katedrali. Za klavir se je pa učila v Chicago, Ill. Poleg tega imam tudi priče, pred katerimi se je pokojni Father Leskovec izrazil, da še nikdar v svojem duhovskem življenju ni imel tako ubogljivosti in delavne osebe za cerkev, orglanje in petje, kakor je bila Mrs. Prebilič.

Jaz prav dobro vem in tudi drugim faranom je znano, da je bila Mrs. Prebilič vedno pripravljen pomagati pokojnemu Fathru pri raznih veseljih in partyjih, ki so se pripravljali v korist cerkve. Koliko vstopnic je prodala, da je na ta način pomagala, da se je cerkveni dolg odplačeval. Ne govorim tega radi hvale ljudi, ker ljudska hvala je le od danes do jutri, le Bog plačuje s plačilom, ki se nikoli ne zmanjša. Pač pa omenjam to Pepi Rozinki, ki je morda na vse to že pozabila. Poleg tega ji tudi rečem, da naj pogleda in toži samo sebe. Pove naj pa tudi, kdo je pisal tista neugodna pisma pokojnemu Fathru Leskovecu in jih osebno izročal v njegove roke, ker pod strogo kaznijo poštne uprave

se niso smela pošiljati po pošti. Se nadalje kritiziraš Domna, da je stal na odru kakor "kip". — No, tukaj se ti je pa res zaletelo, da si se zlagala. — Kako si se naglo spreobrnila, še mnogo hitreje kakor vreme. — Misliš morda, da jaz ne vem, in da je narod pozabil, kaj se je govorilo takrat, ko se je igrala pri nas igra "Revček Andrejček"? — Takrat si se sama pred menoj in tudi pred več drugimi osebami izrazila, da če bi jaz ne sprejel glavne vloge v igri "Revček Andrejček", da bi se ta igra na Evelethu ne bi igrala. Rekla si, da nimajo za tako težko vlogo nobenega sposobnejšega igralca kakor mene. Hvalili in imenovali ste po časopisih največ moje ime, kakor da ni nobenega drugega igralca, ki bi tudi zaslužil čast in priznanje. Zakaj pa sedaj ravno nasprotno? — To naj pač vsak razume.

Veliko se tudi šopirih in kromel nad Špilkinim Jožetom. Kaj mu pa hočeš? Špilkin Jožek je zvest član našega dramatičnega kluba in je dober in pošten fant. Zakaj mu torej jemlješ njegovo pošteno ime? — Odložil bom pero, saj je že tudi precej pozno v noči. Predno pa končam, povem, da ni bil moj namen nikoli poprej in tudi več ne bo, pisati take dopise. Moral sem pa nekaj zapisati radi resnice. S tem dopisom pa je zaključeno od mene vse in zapisano je zato, da te bodo še tisti ljudje malo bolj poznali, ki te dosedaj še ne poznajo.

M. J. Prebilič. ST. STEPHEN'S KSKJ. Chicago, Ill. Sunday, July 31, 1932, St. Stephen's No. 2 again won a ball game. This time the victory was over St. John's. The score being 16 to 4. This victory makes a total of seven victories against two defeats. Both teams collected 10 hits but the support behind E. Lah, St. John's pitcher, was very shaky. St. John's committed 11 errors which did not help Edie. St. Stephen's used their young rookie, Tony Prah. — Tony won his second league start. He allowed St. John's 4 runs, 10 hits, struck out 3 men and walk none. Basco, Stepanchin and C. Grill each collected 2 hits apiece.

The fighting spirit of St. Stephen's No. 1 won another game. This time they beat So. Chicago. "Hank" Basco gave up 4 hits, while the Seniors gathered 12 hits. "Hank" also got a homer and a single. Nekateri mislijo, da so filozofi preobrazili svet, preobrazila sta ga pa vedno pest in egoizem, ki sta vzel v zakup vsa spoznanja in teorije in jih prikrojila po potrebi. Noben človek ne vidi skozi povečalno steklo svojih lastnih napak.

NOVA MAŠA V BRIDGEPORTU, O.

Prijazno in znano slovensko premogarsko naselbino v Bridgeportu, O., bo zadela prihodnjo nedeljo, dne 7. avgusta zopet izredna čast, da bo eden izmed njenih domačinov prvič stopil pred altar Gospodov kot novomašnik in sicer Rev. Tomaž S.

Novomašnik Rev. T. Hoge

Hoge, OFM. (franciškan). Prvo slovesno sv. daritev bo opravil v župni cerkvi sv. Antona Padovanskega ob 10:30 uri dopoldne, to je v cerkvi, kjer je bil gospod novomašnik tudi krščen, in kjer je dne 27. maja, 1928 tudi njegov brat Rev. Benedict Hoge pel svojo prvo sv. mašo.

Novomašnik Rev. Tomaž S. Hoge je bil rojen dne 12. marca, 1908 v Bridgeportu, O., sin Peter Hoge in Marije Hoge, rojene Hochevar; njegov oče Peter Hoge je umrl dne 21. novembra, 1930. Domače šole je izdelal leta 1922 na farni šoli sv. Antona Padovanskega v Bridgeportu, O. Zatem isto jesen je šel pod vodstvom oo. franciškanov iz Le-monta v franciškanski kolegij sv. Jožefa v Callicoon, N. Y., kjer je ostal dve leti; leta 1924 je bil prestavljen v Cincinnati, O., kjer je nadaljeval svoje studije na tamkajšnjem franciškanskem kolegiju; leta 1926 je bil poslan v novicijat franciškane-

skega samostana v Patterson, N. J., kjer je uspešno dovršil svoje vaje; leta 1927 je bil v samostanu sv. Franciška v Pula-sky, Wis. in leta 1928 pa v Green Bay, Wis. Leta 1929 je bil poslan v Ljubljano na tamkajšnjo univerzo, kjer je dokončal svoje šolanje in se je v tem času tudi izpopolnil v slovenščini. V mašnika je bil posvečen dne 3. julija v Ljubljani po mil. škofu Dr. Rožmanu.

Njegovo potovanje do sedanje dobe je zanimivo. Obiskal je v času svojega zadnjega bivanja večji del Jugoslavije, tako tudi Avstrije. Prvo leto, ko je dospel v Jugoslavijo, je tekmo počitnic obiskal svoje sorodnike. Bil je na Dunaju leta 1930, kjer se živi njegov 82letni stric, tako je prepotoval tudi večji del Slovenije. Obiskal je rojstne kraje njegovih staršev in se tako seznanil z našim narodom.

V času šolanja je prejel tudi kako žalostno novico in sicer, ko se je nahajal v novicijatu, mu je umrl njegov stari oče Andrej Hochevar; meseca novembra, 1930 mu je umrl njegov ljubljenski oče; leta 1932 meseca maja je pa zopet prejel žalostno poročilo, da mu je umrla njegova stara mati Josipina Hochevar. Pred vrnitvijo v Ameriko se je še enkrat podal obiskat svoje sorodnike v starem kraju, da se od njih poslovijo. Ko je prišel v Novi Log k svojemu stricu, v rojstni kraj svojega očeta, je pa baš eno uro pred njegovim prihodom tja tudi njegov stric umrl.

Novomašnik se bo mudil dne 10. avgusta v Clevelandu v spremstvu svojega brata Rev. Benedicta, in sicer bosta gosta Rev. Omana v Newburgu. Tadan se bo namreč njun brat Edward Hoge ondi poročil z Miss Mary Bobnar, iz znane Bobnarjeve družine, ki stanuje v Newburgu že več let. Naše iskrene čestitke gospodu novomašniku. Mnogo uspeha pri njegovem delovanju v vinogradu Gospodovem — Glasilo.

POMANJKANJE DENARJA

Vsak človek se vprašuje, kam je izginil denar. Je že res, da so ga nekateri izvozili in celo morda taki, ki bi moral dajati vsem dober zgled. Mnogi so pa, radi hujskanja ljudskih mas, po nepoklicnih, denar poskrili doma, ali ga imajo zaklenjenega v bančnih "vaultih." S tem so taki sami povzročili strašno pomanjkanje gotovine in s tem povečali zastoj v trgovini in industriji. Kako priti do te gotovine, je nedavno nekdo dobro povedal v časopisju. — Po njegovem mnenju bi morala država v gotovom rokar odrediti zaznamovanje vseh bankovcev ter bi pri tem pregledovanju odtegnila vsakemu tako le, okoli 20%. Pri teh, ki imajo denar vložan na bankah, bi do odtegnitve ne prišli. Pač pa da bi se odtegnilo onim, ki imajo

denar shranjen v takojmenovanih bančnih "vaultih." Ver-jemite, tako pravi dalje, da bi na ta način bilo kmalu dovolj denarja v prometu in redno trgovanje bi se zopet pričelo. Oni denar ki bi ne bil pregledan, bi naj pa popolnoma izgubil vso veljavo. Na vse za-danje, bi to še ne bila preslaba ideja, ker s temi odtegnjenimi 20% bi si država precej pomagala in morda bi se še celo davki zmanjšali.

Slikar prodaja. — No, gospa, ali slikar, ki stanuje sedaj pri vas, mnogo prodaja? — Da, da precej. Odkar se je preselil k nam, je prodal suktnjo, obleko in nekaj pohištva.

Navada je, da kadar strelec ne zadene, da zvrta krivdo na puško.

TARZAN GRE PO ZLATO V OPAR.

(5)

(Metropolitan Newspaper Service)

Napisal: EDGAR RICE BURROUGHS

Werper je sklonil svojo glavo in premišljeval. Ahmed Zek pa je stal poleg njega in čakal na odgovor. V Werperjevem arcu pa se je dvigal odpor, kar je ostalo še dobrega v njem, češ, da bi prodajal bele žene v muslimanske hrame in sužnjost, to pa ne. Od druge strani pa je padel v skušnjavo: češ, zakaj pa ne. Zakaj bi odklanjal, saj ta ženska mu ni bila nič. On je ubežnik in če odkloni, ga Ahmed še umori.

Ljubezen do življenja je govorila v Werperju. Dvignil je svoj obraz in pogledal v zgrbančen obraz Ahmed Zeka, ki je že dvomil v iskrenost Werperja. "Ti se obotavljaš?", ga je opozoril Ahmed. "Ne," je odgovoril Werper, "pač pa sem premišljeval, kako bi bilo mogoče, potem pa, kaj bo moja nagrada zato. Kot Evropejec lahko pridem v njih hišo ter tudi h njihovim mi-z. Toda rizika je velika, zato moram biti dobro plačan."

Nasmeh je švignil preko Ahmedovega obraza. "Well?" je vprašal Werper. Ahmed Zek ga je potepiljal po hrbtu rekoč: "Seveda moraš biti dobro plačan in tudi boš. Dajva zamisliva načrt, kako ti se dalo to najbolj izvesti?" Oba hudo bneža Werper in Ahmed sta sedela v Ahmedovem šotoru na mehkem orientalskem karpetu in sta modrovala in kovala načrt do ranega jutra. Ko se je svitlala jutranja zarja sta se zadovoljivo razšla.

Naslednji dan so se vršile priprave. Werper je vsled vročega tropičnega solnca že bil ves ožgan, da je bil podoban bolj Arabcem kot Evropejcem. Preoblekel se je tudi v angleško lovsko obleko, tako da ni bilo nevarnosti, da bi ga kdo nadlegoval kot ubežnega belgijskega častnika. Zbral so tudi skupino zamorskih vojakov, ki naj bi spremljala Werperja na pot proti Tarzanovemu domu, da izvrši načrt, ki sta ga z Ahmedom skovala.

LEPOTA SLOVENIJE JE SLIKANA IN OPISANA V KNJIGI 'Gorenjska' To je knjiga, ki jo bo z velikim užitkombral vsak Slovenec, kaj šele sinovi in hčere prekrasne romantične Gorenjske, ki tvori najlepši del slovenske, kakor tudi jugoslovanske zemlje. Sinovi in hčere prelepe romantične Gorenjske, bodo v tej knjigi našli v besedi in sliki svoje mle rodne vasiče, trge in mesta, svoja pstra gorenjska polja in livade in svoje divne lepe gorenjske gore in planine. V knjigi je opisana zgodovina in sedanjost skoro vseh gorenjskih mest, trgov in vasi. Ima nad 250 pokrajinskih slik, ki predstavljajo gorenjska mesta, trge in vasi, pstra polja in livade in divne gorenjske gore in planine. PIŠITE PO NJO ŠE DANES! — STANE S POŠTNINO \$2.00 KNJIGARNA AMERIKANSKI SLOVENE 1849 W. 22nd STREET, CHICAGO, ILL.

SOVJETSKI VELJAKI PRI RAZVEDRILU

IRITE AMER. SLOVENCAI

Kmečki punt

AVGUST ŠENOA:

Poslovenil Joža Glonar

In potem je vse puške in topove in smodnik dejal pod ključ, da si je tudi to orožje skupna last. Ves pridelek se mora enako razdeliti, seveda! Svesvetički me goljufa pri žitu, senu in vinu, in če se pritožujem, smeje kriči, da za njega ni ne sodnije in ne zakona, ker je njegov gospodar najvišji sodnik, ki mu babja pravda ne more škoditi.

"Toda verujte, milostna gospa," jo je prekinil Madžar, "da se to ne godi po volji mojega velemožnega gospodarja."

"Ni res, gospod Palffy," je zakričala gospa in oči so se ji še bolj zaiskrile, "ni res. Ali vam nisem rekla, da sem svojemu sorodniku, gospodu Andreju vse na tanko popisala, toda on ni niti mignil, pač pa mi je ta brezbožni Svesvetički pokazal pismo, v katerem ga Bator hvali in da se naj ne ozira na moje pritožbe. No, kaj pravite na to, plemeniti poslanec moj?" je kliknila Uršula in naglo vstala, pri tem pa ošinila Madžara s takim pogledom, da je povedel oči in zmeden molčal.

"Z mano," je dejala Uršula s trepetajočim glasom in se postavila pred poslanca, "ni slabo črešenj zobati, če si pošten, toda če kdo za hrbtom spletkari, pozabim, da sem ženska in moja volja je močna, močnejša ko gospod Bator, ta prvi pravičnik ogrske krone. Nad sto let že sedimo Heningovci na Susjedu in Stubici, nad sto let smo že tukaj gospodarji. Poglejte si ono žensko sliko nad pečjo: — to je nesrečna Dora iz starega hrvaškega rodu Arlandovec, ki se je omožila z Andrejem Heningom prvim in svojemu rodu zapustila grada Susjed in Stubico; njena vnučka Kata, mati mojega moža, pa je vzela gospoda Teuffenbacha, na čigar ime je bilo preneseno imetje Heningov. Dovolj sva se moj pokojni mož in jaz trudila in potrošila denarja, da sva rešila Susjed in Stubico iz rok razbojniških velikašev, ki so od novega kralja Ferdinanda izciganili darilne listine. Iz najine dediščine sva srečno izrinila vsiljenca Španca Pedra de Laze, nasilnega škofa Simona Erdoda, luteranskega barona Ivana Ungnada, generala Kacijanarja, in ko je temu izdajniku knez Nikola Zrinjski po pravici razkral črepinjo, je vse imetje pograbil kraljevski fiskus, iz čegar krempeljev sva s težavo izvila vsaj Susjed in Stubico, Želin pa sva morala pustiti v rokah roparja Bakača. Toliko sva muk pretrpela, toliko izgubila, sedmero otrok sem pod srcem nosila in se ž njimi dovolj nanosila, sina edinca sem izgubila, izgubila sem moža, od šestero hčr so komaj tri preskrbljene, uboga vdova sem — v našem starem gnezdu pa se šopiri kragulj in skuša izriniti mene ubogo vdovo in kdo? Moj sorodnik, prvi sodnik ogrske krone — Andrej Bator. Gorje zemlji, kjer je pravica v takih rokah. Pišite vendar, gospod Palffy, svojemu gospodarju, da njegova stvar slabo stoji, pišite mu, da ima stara Heningovica trdo glavo, da je prešturirala vse svoje pravice, ki so v tej srebrni škrinji shranjene, da pozna vse vaše latinske zvijače kakor kak advokat in da je ne boste obrisali pod nosom; reci mu, da stojijo na moji strani junaški zetje Mihael Konjski, Mato Herenčen in Stjepko Gregorjanec, sin podbana Ambroža. In če preostaja Batoru od vojskovanja s Turki toliko časa, da se lahko udari z žensko, pa naj; tudi Urša bo znala ustreliti s kakim topom v to krivično sodnijsko tehtnico, saj je hči Meknicerja, kraljskega vojvode. In sploh, čemu se prepira tukaj še! Jaz sem že lani vložila dve tožbi. Eno je oddal ob Marti-

novem moj zet Mihael Konjski banu Petru Erdodu proti Batorovcem, drugo pa sem sama poslala na sv. Elizabete dan kralju samemu v Pozun proti Juriju Svesvetičkemu. Kralj je ukazal preiskavo. Pa naj počni najprej sodba, in če bo treba, pozneje še puška!"

Plemenitemu gospodu Palffyju je bilo čudno pri srcu, ko se je ta nevihta iz Heningovičnih ust sipala na njegovo glavo. Prepaden je gledal čudno ženo, ki je z razpaljenim licem in žarečimi očmi hodila sem in tja po sobi, kjer se sedaj ni čulo drugega, ko udarjanje njenih pet ob kamniti tlak in težko sopenje njene razjarjene duše. Počasi pa si je Madžar opomogel.

"Vaša milost," je povzel kratko, "prav od srca mi je žal, da sem bil nehoče vzrok, da ste se tako ujezili. Vi ste pravična ženska, vdova in mati. Krivica vas boli in po pravici. Izrekli ste resne, težke besede, našli velike krivice, in jaz, ki cenim vašo plemenito jezo, ne bom o njih dvomil. Moj milostni gospodar mi je natanko razložil, odkod izhaja in čigava je pravica na Susjedu in Stubici. Toda, da si vse krivice, ki ste jih tukaj doživeli, ne morejo iti na rovaš mojemu velemožnemu gospodarju, ampak prej neredu, ki je zavladal v tej kraljevini in v Ogrski po nesrečni bitki pri Mohaču, vendar priznava in obžaluje gospod kraljevski sodnik, da je mogoče tudi on nekoliko kriv, toda manj iz hudobije, kolikor vsled razdraženosti, ki vlada v teh nemirnih časih, in napačnih navodil nevrednih služabnikov. Žal mu je in v popravilo skuša vse, kakor je treba. Jaz sem torej znamenje mira in prošim vas, milostna gospa, da me nekoliko časa mirno poslušate."

Palffy je umolknil in čakal, kaj bo gospa Uršula odgovorila.

"Govorite hitro in kratko!" je odvrnila žena, ne da bi se ozrla na poslanca, in je s prekrižanimi rokami začela gledati skozi okno na ravino. Tedaj je Madžar začel:

"Posestvo, za katero gre, namreč Susjed in Gornja Stubica, je veliko in rodovitno. Od Stenjevca sega tje do štajerske meje na Sotli od Stupnika do blizu Bistrice. Tukaj so njive, travniki, vinogradi, gozdi, pašniki, pristave, kleti, mlini, pridnih kmetov. Tako ni čudno, da so se ga mnogi polakomnili, toda tudi nobena dvoma ni, čigavo prav za prav je. Po dednem pravu je polovica last rodbine Heningov, polovica pa Batorov, ker je pokojna gospa Kata, rojena Rozgonj, mati gospoda kraljevskega sodnika, bila tudi iz rodu Heningovih. Ta brezdvomna pravica pa se je s silo kršila, kakor ste omenili tudi sami, v onih žalostnih časih, ko sta se Ferdinand Habsburški in Ivan Zapolja vlekla za ogrsko krono in ko so poleg vsega še po tej kraljevini razsajali Turki. V takih nemirnih časih se še najjasnejša pravica težavno varuje. Ko seza kak vladar za novo krono, mu je prva skrb, da zbere okoli sebe kolikor mogoče mnogo močnih pristašev in tako se lahko zgodi, da v njihovo korist in lastni hasek iztrga kak list iz knjige pravice. V takem boju se ne gleda na pravico, ampak na usluge. Moj gospodar je stopil na Ferdinandovo stran in ravno tako tudi pokojni gospod Andrej Hening, ali kakor se je prej po svoji rodbini imenoval, Teuffenbach, kar je tudi popolnoma razumljivo, ker je bil Nemec. Toda kralj Ferdinand je posestvo poklonil najprej svojemu konjušniku, kar ni nič čudnega. Španec ima sladek jezik in je vedno v kraljevi bližini.

(Dalje prih.)

Divji mož
Po škofjeloških planinah se je potikal neznanec, katerega življenje zelo spominja na div-

VARČUJTE!

Da, varčujte. Ne mečite obnošenih in raztrganih čevljev proč! Pri-nesite jih, da jih Vam popravim, in odlegli Vam bodo kakor novi in Vi si s tem prihranite denar. Poprav-ljam moške, ženske in otroške čevlje. Delo trpežno in zadovoljivo za najnižje cene. — Se priporočam!

JOHN FALE
SLOVENSKA
POPRAVILJALNICA ČEVLJEV
1937 W. 22nd Place, Chicago, Ill.

PRVI SLOVENSKI POGREBNI ZAVOD V CHICAGO

Louis J. Žefran

1941 W. 22nd STREET, CHICAGO, ILL.

Phone Roosevelt 3408

Na razpolago noč in dan!

— Najboljši avtomobili za pogrebe, krste in ženitova-nja. — Mrtvaška kapela na razpolago brezplačno. — Cene zmerne.

Telefon pisarne:
Central 0888

Tel. stanovanja:
Pullman 4374

FRANK R. DRAŠLER

— SLOVENSKI ODVETNIK —
Opravlja vsa odvetniška dela.

CONWAY BUILDING
111 W. Washington S., Room 1601 Chicago, Ill.
CHICAGO, ILLINOIS.

Društva

ki oglašijo svoje prireditve,
veselice, igre, itd. v

AMERIKANSKEM SLOVENCU

imajo vsikdar dobro udeležbo
in dober uspeh.

"AMER. SLOVENCA" ne čita samo vaše
članstvo, pač pa mnogi naši rojaki po vaši
okolici.

Oglaševalne cene v "Am. Slovencu" so zmerne.

IZŠLA JE

1. marca povestna knjiga od škofa Baraga v angleškem jeziku.

"The Apostle of Chippewas"

katere izdaja Baragova Zveza.

Kritiki, katerim je bil predložen rokopis pred tiskom pravijo: "Nisem mogel nehati dokler jo nisem vso prebral. Knjiga je mnogo bolj zanimiva, kakor povest..." in "Veliko veselje, mi je povzročilo, da sem prebral povestno življenje škofa Barage, svetniškega misijonarja..."

TA KNJIGA

je v prvi vrsti namenjena naši mladini, da bi bolj spoznala in se seznanila z našim velikim Slovincem Barago, ki je igral tako veliko vlogo v zgodovini Amerike. Knjiga vzbuja veličino svetniškega življenja misijonarja pionirja Barage, kakor tudi ugled in spoštovanje slovenskega naroda. Ta knjiga bi morala biti v vsaki katoliški hiši, zlasti tam kjer so otroci.

Knjigo je sprejela v razpečevanje in v razprodajo naša knjigarna in bo stala s poštnino vred samo

75 centov

Naši zastopniki in slovenski trgovci ki želijo to knjigo razpečevati naj pišejo po isto na našo knjigarno.

Knjigarna Amerikanski Slovenec
1849 WEST 22nd STREET, CHICAGO, ILL.

O TEM IN ONEM

KAJ SI VSE UPAJO

Varšavski radio je neko soboto večer oddajal godbo "jazz" iz neke kavarne. O polnoči je godba nepričakovano obmolnila. Zasliši se komunistični govor, v katerem je neznan govornik obsopal poljsko vladu s kreplikmi psokami. "RadioPoljska" je takoj poslala tehnike v kavarno, iz katere bi se morala slišati godba, meneč, da se je kak komunist s silo polastil zvočnika. Odklopili so tedaj kavarno, a je bil nato govor še močnejši. Veliko dela so imeli pri tem inženjerji, predno so ugotovili, da je v okolici Varšave komunistični govornik prerezal radio vod in nanj priklopil svoj zvočnik. Ker so ga zasledovali je pobegnil, pozabil je pa odnesti gumijeve rokavice in besedilo govora.

AFRIKA — KONTINENT BODOČNOSTI

Prof. Obst. član profesor-skega kolegija na tehniški fakulteti v Hannoveru, označuje Afriko za tropski kontinent Evrope, ki nudi tej celine zadnje možnosti za olajšanje življenjskih pogojev.

Francija dobiva iz Afrike 77 odst. vseh surovin. Za Anglijo pomeni Afrika ključ in člen na poti v Indijo (Egipt, Južna Afrika). Vendar se ne da tajiti, da se pozicije belega plemena na črnem kontinentu vedno bolj majejo. Iz Azije je prišlo geslo, da pripada vzhodna Afrika Indcem. Posledica tega gesla je bila, da so se začeli Indci trumoma preseljevati v vzhodno Afriko. Samo v Ugandi jih je danes že 30,000 in tako dobiva ta dežela čedalje bolj indski značaj. Če se Indcem posreči razvepiti Afriko, bo belo plemu kmalu doživelo v Afriki poraz. Evropi gre pač zasluga, da je odkrile mnoge prej nedostopne predele črnega kontinenta, svoje moči pa je pri tem močno razcepila in s tem povzročila prebujanje črnih plemen, katerega ni več mogoče omejiti z nobenimi umetnimi sredstvi.

LETARGIČNO SPANJE

V Bausku na Litovskem so našli sorodniki 33letnega kmeta v popolni nezvesti. Zdravnik je ugotovil, da je mož mrtev. Svojci so šli k mizarju, naročili krsto in položili truplo na mrtvaški oder. Ko se je približal čas pogreba, se je zbrala množica ljudstva, da spremi pokojnika na njegovi zadnji poti. Komaj pa so dvignili krsto na rame, so začutili sunke, ki so jih navdali z dvomom, če je mož v krsti res mrtev. Odprli so pokrov, in glej, "mrlič" je oživel. Priprave za pogreb ob živem telesu pa so izzvale pri njem živčni šok in ker se je poleg tega za ležanja v krsti močno premrazil, so ga morali odnesti v posteljo, da preboli posledice le-

DENAR

v Jugoslavijo in druge države pošiljam zanesljivo in točno po dnevnem kurzu. Včeraj smo računali:

Za 100 din	\$ 2.25
Za 250 din	\$ 5.05
Za 500 din	\$ 9.50
Za 1000 din	\$18.50
Za 2500 din	\$46.15
Za 5000 din	\$91.50

Za 100 lir	\$ 5.90
Za 500 lir	\$27.00
Za 1000 lir	\$53.25

Pri večjih svotah primeren popust. Money Order in pisma naslavlajte na:

JOHN JERICH
1849 West 22nd Street,
Chicago, Ill.

targičnega spanja preden se zopet vrne med ljudi.

PLEŠA KOT REKLAMNA TABLA

Že pred sto leti si je nekdo izmislil, da bi bilo treba reklamo kako poživiti, da bi na ljudi boljše učinkovalo. Pa jo je tudi res dobro pogruntal. V neki restavraciji v Amsterdamu so ljudje večkrat opazovali gospoda s plešo, ki je bila gosto pobarvana in popisana z reklamnimi besedami. Pa je k plešu stopil mož in ga skoro ostro prijel, če ga ni sram živeti od tega poklica. Plešec ga je pa modro zavrnil: "Ti soče in tisoče ljudi je, ki rabijo vso vsebino svoje lobanje, da si služijo vsakdanji kruh, jaz pa potrebujem za to samo del njene površine."

BREŽIČNI ALARMSKI APARAT

V Berlinu je policijski stotnik Dr. Ristov skonstruiral brezžični alarmski aparat. Ki se mu zlasti v prostovoljnih gasilskih organizacijah obeta velika bodočnost. Aparat je v bistvu radijski prejemnik, ki se avtomatično oglasi na dogovorjene znake, kateri se v slučaju potrebe oddajo s postaje požarnega nadzorstva. Na ta način se vsak prostovoljni gasilec, ki ima doma tak aparat, najhitreje obvesti o požaru, kar je v slučaju požara, da je gasilec čimhitreje na mestu nesreče, velikega pomena.

Katoliški Slovenci oglašajte svoje prireditve v "Amerikanskem Slovencu"!

"ČISTI RAČUNI — DOLGA LJUBAV!"

Za naslov te notice smo napisali: "Čisti računi — dolga ljubav!" Da, kdor ima vedno svoje račune čiste, med takimi se ni bati, da bi nastali nesporazumi. Drugače pa je med takimi, ki svoje račune zane-marjajo, jih odlagajo mesece in mesece, leta in leta, in nazadnje, ko jih človek opozori, da je treba račune izravnati, nastane še celo zamera. Posledice pa so še celo take, da tisti, ki dolgujejo in z računi zaostajajo, se nazadnje še jezijo in zvrčajo krivdo na one, ki prosijo izravnavo računov. Takih sicer med Slovenci ni mnogo, vendar dobijo se tudi med nami.

Uprava Amer. Slovenca ima takih računov med narodom. Zaupali smo takim strankam v dobri veri, da naročajo razno blago s poštenim namenom, in da bodo račune za iste poravnali pošteno in točno. Mnogo takih je, ki so naredili svoje račune še v letu 1928, 1929 in 1930, a se še do danes ne zmenijo, da bi vsaj delno poravnali svoje račune. Naše podjetje je last naroda in korporacija mora polagati račune letni seji in za iste odgovarjati. In dolgovati leta in leta take svote in svote nikakor ni prav možato, ne pošteno s kakoršnjegakoli stališča že kdo hoče. Mesec za mesecem pošilja uprava tem strankam svoje račune, pa nobenega odgovora. In to so računi, za katere smo dali takim strankam blago, kot knjige, plošče, tiškovine itd. Tako zadržanje od strani teh dolžnikov je pravo norčevanje iz uprave. Zato bomo na letošnji letni seji te račune predložili letni seji, da bodo šli v zapisnik in naj tako pridejo dotične stranke pred javnost. Če je njim prav, nam tudi! To so tisti, ki jih čakamo že po tri, štiri in več let za njihove račune.

Uprava "Amer. Slovenca".

TISKARNA

AMERIKANSKI SLOVENEK

izvršuje vsa tiskarska dela točno in po najzmernejših cenah. Mnogi so se o tem prepričali in so naši stalni odjemalci.

Društva — Trgovci — Posamezniki

dobijo v naši tiskarni vedno solidno in točno postrežbo. Priporočamo, da predno oddate naročilo drugam, da pišete nam po cene. Izvršujemo prestave na angleško in obratno. Za nas ni nobeno naročilo preveliko, nobeno premaio.

Amerikanski Slovenec

1849 WEST 22nd STREET, CHICAGO, ILL.